

ANALELE UNIVERSITĂȚII DIN BUCUREȘTI - SERIA DREPT**„Imaginea” secretului bancar în procesul penal. Obținerea înregistrărilor video de la instituțiile de credit în faza de urmărire penală****Drd. Vicențiu-Răzvan Gherghel***Facultatea de Drept, Universitatea din București*

Rezumat: *Articolul își propune să analizeze procedura prin care pot fi obținute, în cursul urmăririi penale, înregistrările video deținute de instituțiile de credit, în contextul în care anumite fapte, date sau informații pe care acestea le conțin intră în sfera de protecție a „secretului bancar”.*

În vederea asigurării unui raport de proporționalitate între ingerința în exercitarea dreptului la viață privată a persoanei ce beneficiază de protecția „secretului bancar”, vizată de înregistrările video, și scopul bunei desfășurări a procesului penal, studiul urmărește să indice conduita procesuală corectă a organelor judiciare în cursul urmăririi penale, prin alegerea instrumentelor procesuale adecvate obținerii legale a acestor probe în procesul penal¹.

Cuvinte cheie: *înregistrări video; probe legale; instituții de credit; secret bancar.*

The „image” of banking secrecy in criminal proceedings. Obtaining video recordings from financial institutions in the criminal prosecution phase

Abstract: *This article aims to analyze the procedure for obtaining video recordings held by credit institutions during criminal investigations, particularly where the facts, data or information contained therein fall within the scope of "banking secrecy" protections.*

To ensure a balance of proportionality between the interference in the exercise of the right to privacy of the person benefiting from the protection of "banking secrecy"—who is the subject of the video recordings—and the objective of the proper conduct of criminal proceedings, the study seeks to outline the appropriate procedural conduct for judicial authorities during the investigation phase, focusing on the selection of procedural tools suitable for the lawful acquisition of such evidence.

Key words: *video recordings; legal evidence; credit institutions; banking secrecy.*

1. ASPECTE GENERALE. EVOLUȚIA REGLEMENTĂRII

Administrarea probelor în faza de urmărire penală, în vederea lămuririi unor fapte sau împrejurări ale cauzei penale, poate intra în contact cu anumite norme juridice ce ocrotesc drepturi și interese extraprocesuale ale persoanelor ce participă, în diferite calități, la desfășurarea procesului penal.

¹ Opiniile exprimate în cuprinsul articolului sunt personale și, prin urmare, ele nu angajează instituția la care autorul său își desfășoară activitatea.

Între aceste norme juridice extrapenale se regăsesc și cele care reglementează protecția „secretului bancar”, ca instituție juridică menită a asigura confidențialitatea anumitor fapte, date sau informații legate de activitatea financiară a clienților unor instituții de credit², ca o componentă a „vieții private” a acestora³, prin impunerea legală a interdicției divulgării lor în cazurile în care această din urmă conduită nu urmărește un scop legitim⁴.

² „Plasat pe premisa încrederii între părți, contractul de cont bancar instituie, așadar, prin efectul legii, obligația de păstrare a secretului bancar, înțeleasă ca mijloc de protecție a clientului și de apărare a confidențialității afacerilor sale; se cuvine subliniat, în ce privește întreprinderile, rolul esențial al acestei obligații în asigurarea secretului comercial. Păstrarea secretului profesional și a confidențialității asupra tuturor faptelor, datelor și informațiilor existente în bancă constituie o obligație cu caracter imperativ și general, opozabilă, potrivit art. 112 din aceeași ordonanță de urgență, nu doar instituției bancare, ci și membrilor consiliului de administrație, directorilor, angajaților instituției, precum și oricărei persoane care, sub o formă sau alta, participă la administrarea, conducerea ori activitatea ei, inclusiv persoanelor care obțin informații din rapoarte ori din alte documente ale băncii, această obligație dăinuind și după încetarea activității lor la instituția bancară. Corelativ, titularul de cont are dreptul de a i se proteja confidențialitatea asupra tuturor faptelor, datelor și informațiilor referitoare la activitatea desfășurată, precum și asupra oricărui fapt, dată sau informație, care privesc persoana, proprietatea, activitatea, afacerea sa, relațiile personale sau de afaceri ori conturile – solduri, rulaje, operațiuni derulate -, serviciile prestate sau contractele pe care le încheie. Ca atare, acest drept se naște, prin efectul legii, de la data deschiderii contului și este recunoscut titularului de cont, în ipoteza dedusă dezlegării în scopul unificării jurisprudenței, până la decesul lui. Instituită, așadar, de lege în beneficiul titularului de cont, obligația de păstrare a secretului profesional și confidențialității asupra tuturor faptelor, datelor și informațiilor existente în bancă poate fi opusă de către instituția bancară doar în relația cu terții, pentru a le refuza accesul la informații, nu însă și celui în favoarea căruia a fost recunoscută” (Î.C.C.J., completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, decizia nr. 9 din 20 mai 2024, par. 74-78, publicată în M. Of. al României, Partea I, nr. 637 din 04 iulie 2024).

³ În jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului s-a arătat, în mod constant, că „informațiile pe care autoritățile fiscale le obțin din documentele bancare constituie, fără îndoială, date cu caracter personal privind o persoană fizică, indiferent dacă este vorba sau nu de informații sensibile (a se vedea GSB împotriva Elveției, nr. 28601/11, § 93, 22 decembrie 2015). Mai mult, astfel de informații pot viza și tranzacții profesionale și nu există niciun motiv de principiu care să justifice excluderea activităților de natură profesională sau comercială din noțiunea de „viață privată” (a se vedea, în contextul obținerii și copierii datelor bancare, MN și alții împotriva San Marino, nr. 28005/12, § 51, 7 iulie 2015, și Brito Ferrinho Bexiga Villa-Nova împotriva Portugaliei, nr. 69436/10, § 43, 1 decembrie 2015). Curtea a mai statuat că detaliile privind veniturile impozabile din muncă și din muncă neîntreprinse, precum și activele nete impozabile, privesc „viața privată” a persoanelor în cauză (a se vedea Samoylova împotriva Rusiei, nr. 49108/11, § 62, 14 decembrie 2021, și cauzele citate în aceasta) și că date precum numele și adresa de domiciliu ale unui contribuabil, prelucrate și publicate de Autoritatea Fiscală în legătură cu faptul că acesta nu și-a îndeplinit obligațiile de plată a impozitelor, privesc în mod clar informații despre „viața privată”, în ciuda faptului că, în temeiul dreptului intern, datele au fost clasificate drept informații de interes public (a se vedea LB împotriva Ungariei [MC], nr. 36345/16, § 104, 9 martie 2023). În plus, Curtea a constatat deja că consultarea contului bancar al unei persoane constituie o încălcare a dreptului acesteia la respectarea vieții private (a se vedea, în contextul consultării datelor bancare ale unui avocat, Brito Ferrinho Bexiga Villa-Nova, citat anterior, § 44, și Sommer împotriva Germaniei, nr. 73607/13, § 48, 27 aprilie 2017)” (C.E.D.O., cauza Ferrieri și Bonassisa c. Italiei, cererile nr. 40607/19 și 34583/20, hotărârea din 8 ianuarie 2026, par. 54-55, disponibilă pe <https://hudoc.echr.coe.int> – accesat la data de 29.06.2026). În același sens, pentru jurisprudența mai veche a Curții, a se vedea și: C.E.D.O., cauza Niemietz c. Germaniei, nr. 13710/88, hotărârea din 16 decembrie 1992, par. 29, disponibilă pe <https://hudoc.echr.coe.int> – accesat la data de 29.06.2026; C.E.D.O., cauza Amann c. Elveției, nr. 27798/95, hotărârea din 16 februarie 2000, par. 65-67, disponibilă pe <https://hudoc.echr.coe.int> – accesat la data de 29.06.2026; C.E.D.O., cauza M.N. și alții c. San Marino, nr. 28005/12, hotărârea din 7 iulie 2015, par. 51, disponibilă pe <https://hudoc.echr.coe.int> – accesat la data de 29.06.2026.

⁴ Cu privire la răspunderea penală, disciplinară, administrativă și civilă în caz de nerespectare a obligației de a păstra secretul bancar, a se vedea L. Săuleanu, L. Smarandache, A. Dodocioiu, Drept bancar, curs universitar, Ed. Universul Juridic, București, 2009, p. 140-141.

Pe de altă parte, prioritatea oferită de legiuitor desfășurării procesului penal în fața secretului bancar, prin recunoașterea inopozabilității acestuia în fața procurorului și a instanței de judecată, nu conferă acestor organe judiciare privilegiul unei conduite discreționare în obținerea faptelor, datelor sau informațiilor ce formează obiectul său, ci impune obligația lor legală de a alege și folosi instrumentele procesuale adecvate în acest scop, de natură a asigura un raport de proporționalitate între ingerința în exercitarea vieții private a persoanei ce beneficiază de protecția „secretului bancar” și scopul bunei desfășurări a procesului penal⁵.

Deși, în cursul urmăririi penale, obținerea de către organul de cercetare penală sau procuror a unor imagini video deținute de instituțiile de credit⁶, *indiferent de calitatea de „client” al acesteia a persoanei cercetate în cauza penală și de legătura lor cu anumite operațiuni financiare pe care aceste instituții de credit le pot desfășura, potrivit legii*, se realizează, în majoritatea cazurilor, în baza unei *ordonanțe de ridicare a unor date informatice*, în temeiul dispozițiilor art. 170 alin. (2) lit. a) C.pr.pen.⁷, administrarea în procesul penal a

⁵ Cu privire la nivelul de protecție a secretului bancar în procesul penal în alte legislații, a se vedea D. M. Mănescu, Regimul juridic al societăților bancare, Ed. Hamangiu, București, 2009, p. 115-116. Cu privire la inopozabilitatea față de organul judiciar a secretului bancar în cazul săvârșirii infracțiunii de „spălare a banilor” („îmbogățire ilicită”, echivalând cu obținerea unor fonduri având o sursă infracțională) în dreptul elvețian, a se vedea R. Farhat, Le secret bancaire. Étude de droit comparé, Librairie Générale de Droit et de Jurisprudence, Paris, 1970, p. 217.

⁶ *Mutatis mutandis*, argumentele expuse în prezentul studiu sunt pertinente și în privința obținerii de către organele judiciare, în cursul urmăririi penale, a înregistrărilor audio efectuate și deținute de instituția de credit, în cadrul activităților specific desfășurate de aceasta, prevăzute la art. 18 și art. 20 din O.U.G. nr. 99/2006.

⁷ De pildă, în jurisprudență s-a arătat: „Cu privire la noțiunea de secret bancar, judecătorul reține că aceasta este reglementată de dispozițiile art. 111 alin. 1 din O.U.G. nr. 99/2006 «Instituția de credit este obligată să păstreze confidențialitatea asupra tuturor faptelor, datelor și informațiilor referitoare la activitatea desfășurată, precum și asupra oricărui fapt, dată sau informație, aflate la dispoziția sa, care privesc persoana, proprietatea, activitatea, afacerea, relațiile personale sau de afaceri ale clienților ori informații referitoare la conturile clienților - solduri, rulaje, operațiuni derulate -, la serviciile prestate sau la contractele încheiate cu clienții.» Înregistrările video solicitate de organele de urmărire penală nu pot fi considerate că intră sub protecția secretului bancar. În primul rând, judecătorul constată că este vorba despre imaginile surprinse de camerele de supraveghere din exteriorul unității bancare, camere ce surprind domeniul public, accesibil oricărei persoane. În ipoteza în care este surprinsă o persoană care intră în noțiunea de client al instituției de credit așa cum este definită de art. 111 alin. 2 din O.U.G. nr. 99/2006, nu se poate susține că activitatea acestei persoane de a se deplasa în incinta instituției bancare sau utilizarea ATM-ului sunt activități protejate de secretul bancar. În al doilea rând, scopul secretului bancar este de a proteja orice informație referitoare la persoana, la bunurile, la activitatea, la afacerea, la relațiile personale sau de afaceri ale clienților băncii, la conturile clienților (solduri, rulaje, operațiuni derulate), la tranzacțiile încheiate de clienți, precum și altă informație despre clienți, care i-a devenit cunoscută băncii. Secretul profesional în drept bancar, care constă în obligația băncii de a nu se folosi sau a dezvălui fapte sau informații care, odată devenite publice, să dăuneze intereselor ori prestigiului clientului, obligația revenind atât personalului băncii, cât și oricăror alte persoane care obțin astfel de informații intrând în sfera secretului bancar, indiferent de modul sau de calea pe care le obțin, chiar pe cale oficială cu ocazia activității de control și supraveghere sau a altor lucrări oficiale. Or, nu se poate considera că din imaginile surprinse de camerele de supraveghere reies informații referitoare la aceste aspecte precum persoana, la bunurile, la activitatea, la afacerea, la relațiile personale sau de afaceri ale clienților băncii, la conturile clienților (solduri, rulaje, operațiuni derulate), la tranzacțiile încheiate de clienți, precum și altă informație despre clienți. În situația în care pentru desfășurarea urmăririi penale este nevoie de obținerea unor date ce intră sub protecția secretului bancar, precum tranzacțiile financiare ale unei persoane, art. 146¹ Cod de procedura penală impune ca aceste date să fie solicitate de către judecătorul de drepturi și libertăți. De asemenea, art. 153 Cod de procedura penală conferă în competența procurorului solicitarea altor date care intră sub protecția secretului bancar, precum date cu privire la situația financiară a unei persoane, existența și conținutul conturilor acesteia. În acest context, judecătorul de

probelor oferite de acestea nu poate avea loc în mod simplist, cu ignorarea normelor juridice ce garantează protecția „secretului bancar” în procesul penal.

Creșterea garanțiilor juridice oferite beneficiarilor protecției conferită de „secretul bancar” rezultă din *interpretarea istorică*⁸ a dispozițiilor art. 114 din O.U.G. nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului⁹.

Astfel, până la data intrării în vigoare a actualului Cod de procedură penală (1 februarie 2014), art. 114 din O.U.G. nr. 99/2006 prevedea că *„Instituțiile de credit sunt obligate să furnizeze informații de natura secretului bancar, după începerea urmăririi penale împotriva unui client, la solicitarea scrisă a procurorului sau a instanței judecătorești ori, după caz, a organelor de cercetare penală, cu autorizarea procurorului”*¹⁰, dispoziții care se completau implicit cu cele ale art. 96 și art. 97 C.pr.pen. din 1968, care reglementau procedura de *ridicare/predare a obiectelor și înscrisurilor*.

Odată cu intrarea în vigoare a actualului Cod de procedură penală, dispozițiile art. 114 din O.U.G. nr. 99/2006 au fost modificate prin art. 86 pct. 1 din Titlul II al Legii nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale¹¹, acestea prevăzând că *„Instituțiile de credit sunt obligate să furnizeze procurorului sau instanței de judecată, la solicitarea acestora, informații de natura secretului bancar, dispozițiile privind metodele speciale de supraveghere sau cercetare din Codul de procedură penală aplicându-se în mod corespunzător”*.

Or, această modificare importantă a conținutului art. 114 – necesară adaptării sale la noile dispoziții procesual penale – care face trimitere în mod expres la dispozițiile din Codul de procedură penală ce reglementează *„Metodele speciale de supraveghere sau cercetare”* denotă indubitabil intenția legiuitorului de a impune organului de urmărire penală obligația ca, în situația în care intenționează să obțină în cursul urmăririi penale anumite probe, reprezentând *fapte, date sau informații ce formează obiectul „secretului bancar”*, să utilizeze, în mod corespunzător, *procedeele probatorii speciale* oferite de *„metodele speciale de*

drepturi și libertăți constată că, în mod nejustificat, petenta nu a dat curs solicitării organelor de cercetare penală, aceasta având obligația de a preda înregistrările solicitate în temeiul art. 170 alin. 2 lit. a Cod de procedura penală.” (Judecătoria Brașov, secția penală, încheierea judecătorului de drepturi și libertăți din 3 aprilie 2018, disponibilă pe site-ul www.rejust.ro, accesat la data de 30.06.2026). În același sens, s-a arătat că *„În ceea ce privește imaginile video surprinse de camerele de supraveghere ale SC ### SRL în perioada 25.12.2020 – 14.01.2021, judecătorul de drepturi și libertăți reține că, în măsura în care imaginile video cuprind informații cu privire la clienți ai instituției financiare nebankare care desfășoară o activitate în relație cu instituția (de ex. care încheie un contract de amanet), furnizarea lor va trebui realizată cu respectarea dispozițiilor referitoare la dezvăluirea secretului profesional bancar, ceea ce înseamnă că nu poate fi efectuată decât ca urmare a unei ordonanțe emise de procuror în conformitate cu dispozițiile art. 114 din O.U.G. nr. 99/2006, art. 306 alin. (6) C. pr. pen și art. 170 Cod procedură penală. În schimb, dacă acele imagini nu privesc fapte care să aibă legătură cu activitatea instituției financiare nebankare, pentru furnizarea lor este suficientă o solicitare din partea organului de cercetare penală.”* (Jud. Piatra-Neamț, secția penală, încheierea nr. 120 din 13 septembrie 2021 a judecătorului de drepturi și libertăți, disponibilă pe site-ul www.rejust.ro, accesat la data de 30.06.2026).

⁸ Cu privire la istoricul reglementării „secretului bancar”, a se vedea, pe larg, A. Berea, Secretul bancar, în „Revista de Drept Bancar și Financiar”, nr. 2-3/2007, p. 24-28.

⁹ Publicată în M. Of. al României, nr. 1027 din 27.12.2006.

¹⁰ În practica organelor de urmărire penală, ordonanța de solicitare a datelor și informațiilor de natura secretului penal era emisă de organul de cercetare penală, dar aceasta purta și mențiunea „autorizării” solicitării acestora din partea procurorului care supraveghea urmărirea penală.

¹¹ Publicată în M. Of. al României, nr. 515 din 14.08.2013.

supraveghere sau cercetare” prevăzute în capitolul IV („Metode speciale de supraveghere sau cercetare”) al Titlului IV („Probele, mijloacele de probă și procedeele probatorii”) din partea generală a Codului de procedură penală, iar nu *procedeele probatorii* al „*ridicării de obiecte și înscrisuri*”, cuprins în Capitolul VI („Percheziția și ridicarea de obiecte și înscrisuri”) al aceluiași Titlu IV din partea generală a Codului de procedură penală.

2. ACCEPȚIUNEA „SECRETULUI BANCAR” ÎN PROCESUL PENAL

„Secretul bancar”, ca specie a „secretului profesional”¹² (în domeniul bancar), nu beneficiază de o definiție legală explicită în cuprinsul art. 7-9 din O.U.G. nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, accepțiunea acestuia rezultând însă cu suficientă claritate din dispozițiile art. 111 alin. (1) al acesteia, care reglementează obligația instituției de credit de a păstra confidențialitatea asupra tuturor *„faptelor, datelor și informațiilor referitoare la activitatea desfășurată, precum și asupra oricărui fapt, dată sau informație, aflate la dispoziția sa, care privesc persoana, proprietatea, activitatea, afacerea, relațiile personale sau de afaceri ale clienților ori informații referitoare la conturile clienților - solduri, rulaje, operațiuni derulate -, la serviciile prestate sau la contractele încheiate cu clienții”*.

Întrucât aceste dispoziții includ în sfera „secretului bancar” și faptele, datele și informațiile referitoare la „*persoana*” clienților instituției de credit, *fără a distinge cu privire la atributele acesteia*, este evident că legiuitorul le-a avut în vedere și pe cele care permit *identitatea clientului* (înfățișarea, vocea acestuia etc.).

Trebuie subliniat faptul că „*secretul bancar*” nu ocrotește atribute ce țin exclusiv de *persoana fizică sau juridică a clientului, fără nicio legătură cu activitatea sa financiar-bancară*, ci are ca obiect doar *faptele, datele sau informațiile cu caracter personal sau patrimonial ce au în vedere conduita lor financiar-bancară*, de unde rezultă că „*persoana, proprietatea, activitatea, afacerea, relațiile personale sau de afaceri ale clienților*” nu pot fi privite decât prin intermediul *contactului juridic pe care aceștia l-au avut sau îl au cu instituția de credit*, în cadrul activităților specifice pe care aceasta le poate desfășura, potrivit art. 18 și art. 20 din O.U.G. nr. 99/2006.

Apoi, incidența „secretului bancar” în procesul penal impune ca *faptele, datele și informațiile referitoare la activitățile prevăzute la art. 18 și art. 20 derulate de aceasta cu un client al acesteia să aibă legătură cu „obiectul probațiunii” în procesul penal*, conform art. 98 C.pr.pen., acestea contribuind la *dovedirea existenței infracțiunii și săvârșirea ei de către o persoană*¹³, *a faptelor privitoare la răspunderea civilă, a faptelor și împrejurărilor de fapt de care depinde aplicarea legii, precum și la orice împrejurare necesară pentru justa soluționare a cauzei*.

Prin urmare, imaginile video deținute de instituția de credit cu privire la persoana unui client al acesteia vor intra în sfera de protecție a „secretului bancar” în procesul penal doar în ipoteza în care a) acestea probează fapte, date și informațiile referitoare la activitățile prevăzute la art. 18 și art. 20 din O.U.G. nr. 99/2006, care au fost sau vor fi derulate de

¹² A se vedea P. Lambert, *Le secret professionnel*, Editions Nemesis, Bruxelles, 1985, p. 276-279.

¹³ De exemplu, transferul unor sume de bani provenind din săvârșirea unei infracțiuni, din contul bancar al clientului unei instituții de credit, în scopul disimulării provenienței infracționale a acestora, poate realiza tipicitatea infracțiunii de „spălare a banilor”, prevăzută de art. 49 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 129/2019, constituind o tranzacție financiară ce beneficiază de protecția „secretului bancar”, potrivit art. 111 alin. (1) O.U.G. nr. 99/2006.

instituția de credit cu un client al său și b) dacă aceste fapte, date și informațiile au legătură cu „obiectul probațiunii” în procesul penal¹⁴.

3. CATEGORIILE DE „CLIENTI” AI INSTITUȚIEI DE CREDIT PROTEJAȚI PRIN INTERMEDIUL „SECRETULUI BANCAR”

Noțiunea de „client” o complinește în mod necesar pe cea a „secretului bancar”, legătura dintre acestea fiind determinată de faptul că beneficiarul protecției juridice pe care o oferă „secretul bancar” îl reprezintă exclusiv persoana care îndeplinește calitatea de „client” al instituției de credit.

Noțiunea de „client” al unei instituții de credit este definită prin dispozițiile art. 111 alin. (2) din O.U.G. nr. 99/2006, reprezentând *„orice persoană cu care, în desfășurarea activităților prevăzute la art. 18 și la art. 20, instituția de credit a negociat o tranzacție, chiar dacă respectiva tranzacție nu s-a finalizat și orice persoană care beneficiază de serviciile unei instituții de credit, inclusiv persoanele care au beneficiat în trecut de serviciile unei instituții de credit”*.

Așadar, în categoria „clienților” unei instituții de credit intră, mai întâi, persoanele care au purtat negocieri cu funcționarii bancari, în cadrul activităților prevăzute la art. 18 și art. 20 din O.U.G. nr. 99/2006, chiar dacă acestea nu s-au concretizat în accesarea de către client a unui produs bancar (de exemplu, negocierile în vederea încheierii unui contract de credit ipotecar, ce nu s-a mai perfectat).

În al doilea rând, în categoria „clienților” unei instituții de credit intră persoanele care beneficiază sau au beneficiat anterior de serviciile unei instituții de credit (de exemplu, persoanele care dețin conturi curente sau conturi de depozit la o instituție de credit¹⁵ sau au încheiat un contract de împrumut cu aceasta etc.).

În cazul persoanelor care dețin sau au deținut un cont bancar la o instituție de credit, de protecția juridică a secretului bancar beneficiază nu numai titularii acestor conturi bancare sau persoanele împuternicite să efectueze tranzacții financiare prin intermediul acestora, ci și persoanele care, fără a avea aceste calități, au efectuat sau efectuează, în calitate de mandatar ai acestora, diferite operațiuni bancare (de exemplu, persoana care, deși nu are nicio legătură juridică cu instituția de credit, efectuează retrageri de numerar de la un bancomat al acesteia, cu ajutorul unui card bancar încredințat de titularul contului bancar sau depune la o agenție a instituției de credit anumite înscrisuri în numele clientului acesteia)¹⁶.

¹⁴ De pildă, imaginile video care surprind momentul în care o persoană, în calitate de funcționar public, primește o sumă de bani, cu titlu de „mită”, în incinta unei agenții bancare, nu vizează faptele, datele și informațiile referitoare la activitățile prevăzute la art. 18 și art. 20 derulate de aceasta, și prin urmare, nu vor intra în sfera de protecție a „secretului bancar” în procesul penal, chiar dacă funcționarul public este, întâmplător, și client al băncii respective; dacă, însă, primirea acestei sume a avut loc prin încasarea sa în contul bancar al funcționarului public, imaginile video ce surprind retragerea de către acesta a sumei respective de la bancomatul băncii vor intra în sfera de protecție a „secretului bancar” în procesul penal, întrucât probează fapte, date și informații ce au legătură cu „obiectul probațiunii” în procesul penal, operațiunea retragerii în numerar intrând în sfera activităților prevăzute la art. 18 și art. 20 din O.U.G. nr. 99/2006, derulate de instituția de credit cu un client al său.

¹⁵ Cu privire la titularul contului bancar, a se vedea I. Turcu, *Drept bancar*, vol. 2, Ed. Lumina Lex, București, 1999, p. 21.

¹⁶ De altfel, în doctrină s-a arătat, în mod corect, că în categoria „clienților” la care se referă art. 111 alin. (2) din O.U.G. nr. 99/2006 intră orice persoană „care a retras vreodată bani de la un bancomat, fără a avea cont deschis

De altfel, în majoritatea cazurilor, identitatea persoanei care a efectuat o anumită operațiune bancară la bancomatul unei instituții de credit este stabilită după obținerea imaginilor video deținute de aceasta, moment până la care se prezumă că titularului contului sau persoana împuternicită să efectueze operațiuni prin intermediul acestuia este și cel care a efectuat operațiunea respectivă la bancomat, fiind, așadar, explicabilă în această ipoteză extensia protecției juridice oferită de „secretul bancar”.

În literatura juridică¹⁷ s-a arătat că „noțiunea de „client” definită de art. 111 alin. (2) din O.U.G. nr. 99/2006 nu trebuie extinsă dincolo de sensul avut în vedere de legiuitor, care a înțeles să protejeze prin secretul bancar acele informații legate de tranzacțiile și operațiunile efectuate de o persoană cu o instituție de credit, iar nu orice date care ar ajunge la dispoziția ei, nelegate de această activitate. În acest sens, unele organe de urmărire penală apreciază că, în măsura în care imaginile video vor fi utilizate pentru cercetarea unui eveniment independent de activitatea bancară (de exemplu, o faptă de loviri și alte violențe săvârșită în fața unui bancomat al unei instituții de credit) și, prin urmare, nu vor afecta secretul bancar, acestea vor putea fi furnizate doar în urma unei solicitări a organului de poliție .

Subscriem întru totul acestei opinii și, prin urmare, credem că protecția juridică pe care o oferă „secretul bancar” nu poate fi disociată de operațiunile și tranzacțiile ce intră în sfera activităților pe care le poate efectua o instituție de credit, prevăzute la art. 18 și art. 20 din O.U.G. nr. 99/2006¹⁸.

la respectiva instituție de credit” (A.R. Trandafir, G. Marin, Obținerea de informații ori înregistrări de la instituțiile de credit în cursul urmăririi penale, disponibil pe <https://www.juridice.ro>, accesat la data de 22.06.2026).

¹⁷ Ibidem.

¹⁸ Potrivit art. 18 din O.U.G. nr. 99/2006, „(1) Instituțiile de credit pot desfășura, în limita autorizației acordate, următoarele activități: a) atragere de depozite și de alte fonduri rambursabile; b) acordare de credite, incluzând printre altele: credite de consum, credite ipotecare, factoring cu sau fără regres, finanțarea tranzacțiilor comerciale, inclusiv forfetare; c) leasing financiar; d) servicii de plată așa cum sunt definite la art. 7 din Legea nr. 209/2019 privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative; e) emiterea și administrarea altor mijloace de plată, cum ar fi cecuri, cambii și bilete la ordin, în măsura în care nu se încadrează la lit. d); f) emitere de garanții și asumare de angajamente; g) tranzacționare în cont propriu și/sau pe contul clienților, în condițiile legii, cu: 1. instrumente ale pieței monetare, cum ar fi: cecuri, cambii, bilete la ordin, certificate de depozit; 2. valută; 3. contracte futures și options financiare; 4. instrumente având la bază cursul de schimb și rata dobânzii; 5. valori mobiliare și alte instrumente financiare transferabile; h) participare la emisiunea de valori mobiliare și alte instrumente financiare, prin subscrierea și plasamentul acestora ori prin plasament și prestarea de servicii legate de astfel de emisiuni; i) servicii de consultanță cu privire la structura capitalului, strategia de afaceri și alte aspecte legate de afaceri comerciale, servicii legate de fuziuni și achiziții și prestarea altor servicii de consultanță; j) administrare de portofolii și consultanță legată de aceasta; k) custodie și administrare de instrumente financiare; l) intermediere pe piața interbancară; m) prestare de servicii privind furnizarea de date și referințe în domeniul creditării; n) închiriere de casete de siguranță; n¹) emitere de monedă electronică; o) operațiuni cu metale și pietre prețioase și obiecte confecționate din acestea; p) dobândirea de participații la capitalul altor entități; r) orice alte activități sau servicii, în măsura în care acestea se circumscriu domeniului financiar, cu respectarea prevederilor legale speciale care reglementează respectivele activități, dacă este cazul. (2) Sfera activităților prevăzute la alin. (1) lit. g)-k) acoperă serviciile și activitățile de investiții prevăzute în secțiunea A și secțiunea B din anexa nr. 1 la Legea nr. 126/2018, cu modificările și completările ulterioare, atunci când acestea au ca obiect instrumentele financiare prevăzute la secțiunea C din anexa nr. 1 din aceeași lege. (3) Dispozițiile alin. (1) se interpretează și se aplică astfel încât activitățile enumerate la alin. (1) să acopere orice operațiuni, tranzacții, produse și servicii care se înscriu în sfera acestor activități sau pot fi asimilate acestora, inclusiv serviciile auxiliare acestor activități. (4) Activitățile care, potrivit unor legi speciale, sunt supuse unor autorizări, aprobări sau avize specifice, pot fi desfășurate de instituția de credit numai după obținerea acestora”, iar potrivit art. 20 din același act normativ, „(1) Instituțiile de credit pot desfășura și alte activități, permise potrivit autorizației acordate de Banca Națională a României, după cum urmează: a) operațiuni ne-financiare în mandat

Între aceste coordonate, dispozițiile legale ce reglementează „secretul bancar” devin aplicabile doar în ipoteza în care organele judiciare penale vor solicita instituției de credit *anumite imagini video deținute de aceasta ce se află în conexiune cu vreuna dintre activitățile prevăzute de lege efectuate de aceasta*, neprezentând, așadar, relevanță în acest caz simpla legătură dintre imaginile solicitate de organul judiciar și persoana unui client al instituției de credit.

În consecință, *nu vor intra în categoria „clienților” instituției de credit, care să beneficieze de protecția juridică a „secretului bancar” incidentă în procesul penal:*

A. *persoanele care nu au și nu au avut nicio legătură juridică cu instituția de credit și nici nu au fost implicate în negocieri neconcretizate cu aceasta sau persoanele ale căror eventuale operațiuni bancare derulate cu instituția de credit, subsumate activităților prevăzute la art. 18 și art. 20 din O.U.G. nr. 99/2006, nu au legătură cu obiectul probațiunii în cauza penală în care se solicită imaginile video deținute de instituția de credit* (de exemplu, imaginile video solicitate în cursul urmăririi penale au surprins săvârșirea în incinta instituției de credit sau în apropierea sediului acesteia a unei infracțiuni de „omor”, „vătămare corporală”, „furt”, „luare de mită”, „tulburarea ordinii și liniștii publice”, „ultraj contra bunelor moravuri” etc., de către una sau mai multe persoane, indiferent dacă acestea sunt sau nu și „clienți” ai săi).

B. *persoanele care apelează în mod fraudulos la serviciile unei instituții de credit, cum ar fi:*

a) *persoanele care au încercat sau au indus efectiv în eroare funcționarii bancari ai instituției de credit, prin folosirea unor înscrisuri oficiale sau sub semnătură privată falsificate, în vederea obținerii unui produs bancar din partea acesteia [fapte ce pot realiza, de pildă, tipicitatea infracțiunilor de „tentativă la înșelăciune”, prevăzută de art. 32 alin. (1) C.pen. raportat la art. 244 alin. (1) și (2) C.pen. sau „înșelăciune”, prevăzută de art. 244 alin. (1) și (2) C.pen., „fals în înscrisuri sub semnătură privată”, prevăzută de art. 322 alin. (1) C.pen. sau „uz de fals”, prevăzută de art. 323 C.pen.].*

Chiar dacă dispozițiile art. 111 alin. (2) din O.U.G. nr. 99/2006 includ în categoria clienților *„orice persoană cu care, în desfășurarea activităților prevăzute la art. 18 și la art. 20, instituția de credit a negociat o tranzacție”,* credem că acestea au avut în vedere doar *persoanele care derulează, cu bună-credință, negocieri cu instituția de credit, în vederea obținerii unui serviciu din partea acesteia*, iar nu persoanele a căror conduită față de funcționarii bancari realizează tipicitatea unei fapte prevăzute de legea penală.

b) *persoanele care au efectuat operațiuni de retragere de numerar, încărcare sau descărcare a unui instrument de monedă electronică ori de transfer de fonduri, valoare monetară sau monedă virtuală, prin utilizarea a unui instrument de plată fără numerar sau a datelor de identificare care permit utilizarea acestuia, fără a avea consimțământul titularului său* [fapte ce pot realiza, de pildă, tipicitatea infracțiunilor de „efectuare de operațiuni

sau de comision, în special pe contul altor entități din cadrul grupului din care face parte instituția de credit; b) operațiuni de administrare a patrimoniului constând din bunuri mobile și/sau imobile aflate în proprietatea acestora, dar neafectate desfășurării activităților financiare; c) prestarea de servicii clientelei proprii care, deși nu sunt conexe activității desfășurate, reprezintă o prelungire a operațiunilor bancare. (2) Activitățile prevăzute la alin. (1) trebuie să fie compatibile cu cerințele activității bancare, în special cu cele referitoare la menținerea bunei reputații a instituției de credit și protejarea intereselor deponenților. (3) Nivelul total al veniturilor obținute din activitățile prevăzute la alin. (1), nu poate depăși 10% din veniturile obținute de o instituție de credit din activitățile prevăzute la art. 18”.

financiare în mod fraudulos”, prevăzută de art. 250 alin. (1) C.pen. și „*acces ilegal la un sistem informatic*”, prevăzută de art. 360 alin. (1) și (3) C.pen.¹⁹].

În cazul acestor persoane, inexistența protecției juridice oferite de „secretul bancar” va permite ca obținerea în cursul urmăririi penale a imaginilor video ce le privesc, deținute de instituția de credit, să se realizeze în baza unei *ordonanțe* a *organului de cercetare penală* sau a *procurorului*, întemeiată pe dispozițiile art. 170 alin. (1) și (2) lit. a) C.pr.pen.

4. PROCURORUL – UNIC „BENEFICIAR” AL „SECTERULUI BANCAR” ÎN CURSUL URMĂRIIRII PENALE

Calitatea de „beneficiar” a procurorului cu privire la faptele, datele sau informațiile subsumate „secretului bancar” trebuie înțeleasă, potrivit art. 114 din O.U.G. nr. 99/2006, din perspectiva competenței exclusive a acestuia de a le solicita, în cursul urmăririi penale, în vederea soluționării cauzei și a posibilității instituției de credit de a refuza divulgarea acestora la solicitarea altui organ judiciar (de exemplu, organului de cercetare penală).

Chiar dacă obținerea în cursul urmăririi penale a unor fapte, date sau informații subsumate „secretului bancar” ce au legătură cu tranzacțiile financiare sau alte operațiuni efectuate prin intermediul unui cont bancar, în accepțiunea art. 138 alin. (9) C.pr.pen. implică emiterea prealabilă a unui mandat pentru obținerea datelor privind tranzacțiile financiare, în temeiul dispozițiilor art. 146¹ alin. (1)-(3) C.pr.pen., din partea unui judecător de drepturi și libertăți de la instanța căreia i-ar reveni competența să judece cauza în primă instanță sau de la instanța corespunzătoare în grad acesteia în a cărei circumscripție se află sediul parchetului din care face parte procurorul care a întocmit propunerea, predarea acestora de către instituția de credit se realizează tot „la solicitarea procurorului” care efectuează sau supraveghează urmărirea penală²⁰, care-i va trimite, în acest scop, și un exemplar al acestui mandat²¹.

¹⁹ Pentru situația în care, în mod eronat, o instituție de credit a refuzat să pună la dispoziția organului de cercetare penală imaginile video din incinta acesteia, pe care le-a asimilat „secretului bancar”, în vederea identificării autorului infracțiunilor de *efectuare de operațiuni financiare în mod fraudulos*”, prevăzută de art. 250 alin. (1) C.pen. și „*acces ilegal la un sistem informatic*”, prevăzută de art. 360 alin. (1) C.pen., constând în efectuarea de către acesta a unor operațiuni succesive de retragere de numerar de la bancomat a unor sume de bani din contul bancar aparținând unei persoane vătămate, cu ajutorul unui card bancar pe care l-a sustras în prealabil de la aceasta, a se vedea Tribunalul Bihor, secția penală, încheierea nr. 230 din 12.11.2024 pronunțată de judecătorul de cameră preliminară, disponibilă pe site-ul www.rejust.ro, accesat la data de 30.06.2026.

²⁰ De altfel, dispozițiile art. 114 din O.U.G. nr. 99/2006 menționează în mod expres că informațiile de natura secretului bancar se comunică de către instituția de credit (doar) la solicitarea procurorului (în faza de urmărire penală) și a *instanței de judecată* (în faza judecătii), iar nu la cea a „*judecătorului de drepturi și libertăți*” (care are competența de a autoriza utilizarea anumitor metode speciale de supraveghere sau cercetare în cursul urmăririi penale) sau a „*judecătorului de cameră preliminară*” (care nu poate administra decât probe în legătură cu obiectul procedurii în camera preliminară), în condițiile în care modificarea acestui text legal s-a modificat prin art. 86 pct. 1 din Titlul II al Legii nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale, odată cu introducerea în Codul de procedură penală a funcțiilor judiciare exercitate de *judecătorul de drepturi și libertăți și respectiv judecătorul de cameră preliminară*.

²¹ După emiterea de către judecătorul de drepturi și libertăți a mandatului pentru obținerea datelor privind tranzacțiile financiare, dosarul de urmărire penală este trimis la parchetul din care face parte procurorul care a formulat propunerea. Trebuie menționat că, în practica organelor de urmărire penală, mandatul pentru obținerea datelor privind tranzacțiile financiare, emis de judecătorul de drepturi și libertăți în temeiul dispozițiilor art. 146¹ alin. (1)-(3) C.pr.pen. este trimis instituției de credit, printr-o adresă, de către *organul de*

Caracterul „personal” al solicitării de către procuror, în cursul urmăririi penale, a faptelor, datelor sau informațiilor subsumate „secretului bancar” este consolidat și de dispozițiile art. 200 alin. (2) C.pr.pen., respectiv ale art. 201 alin. (2) C.pr.pen. și art. 324 alin. (4) C.pr.pen., care interzic dispunerea unor acte procesuale prin intermediul unei comisii rogatorii sau a unei delegări.

Întrucât ordonanța prin care se solicită instituției de credit predarea unor înregistrări video pe care le deține, în legătură cu faptele, datele sau informațiile subsumate „secretului bancar”, constituie un act procesual ce are la bază manifestarea de voință a procurorului în vederea administrării unei probe în procesul penal, este evident că acesta trebuie să dispună personal obținerea lor, implicarea organului de cercetare penală limitându-se la efectuarea actului procedural al ridicării efective de la sediul instituției de credit a suportului electronic pe care sunt stocate acestea²².

5. „DIVIZAREA” SECRETULUI BANCAR ÎN CODUL DE PROCEDURĂ PENALĂ. ALEGEREA CONDUITEI PROCESUALE ADECVATE DE CĂTRE ORGANUL JUDICIAR

Inopozabilitatea secretului bancar față de procuror, în cursul urmăririi penale, prevăzută de art. 306 alin. (6) C.pr.pen.²³, nu poate fi înțeleasă în mod necondiționat, ci doar în ipoteza în care „aducerea” în procesul penal a faptelor, datelor și informațiilor ce intră în sfera acestuia se realizează prin *alegera și folosirea corectă* a instrumentelor procesuale prevăzute de Codul de procedură penală.

cercetare penală, apreciindu-se că această conduită procesuală echivalează cu un act procedural de aducere la îndeplinire a acestui mandat. În acest sens, în jurisprudență s-a arătat că „*Toate dispozițiile evocate de către inculpat prin cererea formulată privind opozabilitatea secretului bancar nu vizează ipoteza în care organele de urmărire penală acționează în temeiul unui mandat de supraveghere tehnică emis de către judecătorul de drepturi și libertăți. Astfel, în toate ipotezele invocate de către inculpat, procurorul acționează în baza unei proprii dispoziții, a unei autorizări emise de către acesta, organele de cercetare penală neavând competența de a autoriza înlăturarea secretului bancar. Cu toate acestea, în prezenta cauză, organele de cercetare penală nu au înlăturat opozabilitatea secretului bancar în baza unei dispoziții proprii (operațiune în privința căreia nu au competență), ci au procedat doar la punerea în executare a unui mandat de supraveghere tehnică emis de către judecătorul de drepturi și libertăți, acesta din urmă fiind cel care a autorizat, în condițiile art. 139 și urm. C.pr.pen., metoda specială de supraveghere. În final, judecătorul de cameră preliminară a constatat că dispozițiile art. 146 indice 1 C.pr.pen. nu fac referire la procedura de punere în executare a mandatului de supraveghere tehnică prevăzută de art. 142 alin. 1 C.pr.pen., dispozițiile de trimitere neputând fi prezumate sau interpretate extensiv.*” (C.A. București, secția a II-a penală, încheierea nr. 233 din 29 aprilie 2024 a judecătorului de drepturi și libertăți, disponibilă pe site-ul www.rejust.ro, accesat la data de 30.06.2026).

²² În acest sens, s-a arătat că „*prin voința expresă a legiuitorului, în toate situațiile în care legea prevede că anumite date ori înscrisuri pot fi obținute de procuror, solicitarea trebuie emisă de acesta, prin ordonanță, doar aducerea la îndeplinire a respectivei solicitări putând fi, eventual, delegată organului de cercetare penală. Judecătorul apreciază că nu este suficientă, în acest caz, o ordonanță emisă de organul de cercetare penală, care să poarte avizul procurorului*” (Jud. Piatra-Neamț, secția penală, încheierea nr. 120 din 13 septembrie 2021 a judecătorului de drepturi și libertăți, supracit.)

²³ Potrivit art. 306 alin. (6) C.pr.pen., „*Secretul bancar și cel profesional, cu excepția secretului profesional al avocatului, nu sunt opozabile procurorului, după începerea urmăririi penale.*” Dispoziții similare se regăsesc și în art. 26 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție (publicată în M. Of., nr. 219 din 18.05.2000), potrivit căruia „*Secretul bancar și cel profesional, cu excepția secretului profesional al avocatului exercitat în condițiile legii, nu sunt opozabile procurorului, după începerea urmăririi penale, și nici instanței de judecată*”.

Deși dispozițiile art. 114 din O.U.G. nr. 99/2006 fac trimitere expresă *doar* la „metodele speciale de supraveghere sau cercetare din Codul de procedură penală”, prevăzute de art. 138 alin. (1) lit. a)-j C.pr.pen.²⁴, trebuie remarcat că faptele, datele și informațiile ce formează obiectul „secretului bancar” pot fi obținute, în cursul urmăririi penale, atât prin intermediul metodei speciale de supraveghere sau cercetare a „*obținerii datelor privind tranzacțiile financiare ale unei persoane*”, prevăzută de art. 146¹ C.pr.pen. și art. 138 alin. (1) lit. e) și (9) C.pr.pen., cât și prin folosirea procedeului probator al „*obținerii de date privind situația financiară a unei persoane*”, prevăzut de art. 153 C.pr.pen, care, deși *nu constituie o metodă specială de supraveghere sau cercetare*, este totuși inserat în capitolul IV („Metode speciale de supraveghere sau cercetare”) al Titlului IV („Probele, mijloacele de probă și procedeele probatorii”) din partea generală a Codului de procedură penală²⁵.

Astfel, în timp ce dispozițiile art. 153 C.pr.pen. au în vedere *dimensiunea statică a secretului bancar*, permițând procurorului să obțină de la o instituție de credit „*datele privind existența și conținutul conturilor unei persoane*” [înscrisurile care au stat la baza deschiderii conturilor bancare (de exemplu: *cererea de deschidere a contului; copii ale actelor de identitate depuse; fișele cu specimene de semnături și fișele privind persoanele împuternicite pe conturile bancare; delegația sau împuternicirea semnată de reprezentanții legali ai persoanei juridice/fizice titulară a conturilor bancare; fișele privind beneficiarii reali ai fondurilor; înscrisuri privind identitatea titularilor de carduri și tokenuri eliberate pentru aceste conturi bancare; procese-verbale de predare a cardurilor și tokenuri-lor emise pentru aceste conturi bancare*) și situația soldului actual al contului], prevederile art. 146¹ C.pr.pen. vizează *aspectul său dinamic*, fundamentând legal obținerea de către organul de urmărire penală a

²⁴ Potrivit art. 138 alin. (1) lit. a)-j) C.pr.pen., „(1) Constituie *metode speciale de supraveghere sau cercetare* următoarele: a) interceptarea comunicațiilor ori a oricărui tip de comunicare la distanță; b) accesul la un sistem informatic; c) supravegherea video, audio sau prin fotografiere; d) localizarea sau urmărirea prin mijloace tehnice; e) obținerea datelor privind tranzacțiile financiare ale unei persoane; f) reținerea, predarea sau percheziționarea trimiterilor poștale; g) utilizarea investigatorilor sub acoperire și a colaboratorilor; h) participarea autorizată la anumite activități; i) livrarea supravegheată; j) obținerea datelor de trafic și de localizare prelucrate de către furnizorii de rețele publice de comunicații electronice ori furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului”.

²⁵ Obținerea unor imagini video privind identitatea unui client al unei instituții de credit, prezent în exteriorul sau în incinta acesteia, se poate realiza și prin măsura *supravegherii video, audio sau prin fotografiere*, prevăzută de art. 138 alin. (1) lit. c) și alin. (6) C.pr.pen., aceasta putându-se pune în aplicare atât într-un *spațiu public* (de exemplu, în cazul în care un bancomat este amplasat în exteriorul localului unei agenții sau sucursale bancare) sau într-un *spațiu privat* al instituției de credit (de exemplu, biroul funcționarului bancar în care are loc întâlnirea cu clientul). Cu toate acestea, măsura supravegherii video, audio sau prin fotografiere are în vedere mișcările sau alte activități *viitoare* ale unei persoane (*ex nunc*), iar nu cele *trecute* (*ex tunc*) și nu implică o cooperare activă a instituției de credit în vederea punerii sale în aplicare, fiind uzitată de organul de urmărire penală, de regulă, în ipoteza în care din probele administrate în cauza penală rezultă unele date privind participarea unui funcționar bancar la săvârșirea unei fapte penale de către un client al băncii. În schimb, obținerea unor imagini video deținute de o instituție de credit are în vedere mișcările sau alte activități *trecute* sau *viitoare* ale unui client al acesteia, după distincțiile operate prin dispozițiile art. 146¹ alin. (1) sau (3) C.pr.pen., chiar dacă înregistrarea acestor imagini de către instituția de credit prin intermediul propriului sistem video nu constituie punerea în aplicare a unei măsuri de supraveghere tehnică sau de cercetare prevăzută de Codul de procedură penală, ci îndeplinirea unei obligații legale cu privire la paza bunurilor și a persoanelor (a se vedea Anexa 1 la Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 333/2003 privind paza obiectivelor, bunurilor, valorilor și protecția persoanelor, aprobate prin H.G. nr. 301/2012 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 333/2003 privind paza obiectivelor, bunurilor, valorilor și protecția persoanelor, publicată în M. Of. al României, nr. 335 din 17.05.2012).

„conținutului tranzacțiilor financiare și al altor operațiuni efectuate sau care urmează să fie efectuate prin intermediul unei instituții de credit ori al altei entități financiare”, precum și a unor „înregistrări ori informații aflate în posesia acestora referitoare la tranzacțiile sau operațiunile unei persoane”.

Pe de altă parte, sintagma *„în mod corespunzător”* cuprinsă în dispozițiile art. 114 din O.U.G. nr. 99/2006 *nu este una superfluă*, ci are rolul de a sublinia faptul că obținerea unor date sau informații ce intră în sfera *„secretului bancar” nu impune, în toate cazurile*, obligația procurorului de a utiliza exclusiv metoda specială de supraveghere sau cercetare a *„obținerii datelor privind tranzacțiile financiare ale unei persoane”*, prevăzută de art. 146¹ C.pr.pen. și art. 138 alin. (1) lit. e) și (9) C.pr.pen., aceasta din urmă aplicându-se *„în mod corespunzător”* doar în ipoteza în care secretul bancar are în vedere *fapte, date sau informații aflate în legătură cu tranzacțiile financiare sau alte operațiuni efectuate prin intermediul unui cont bancar*, în accepțiunea art. 138 alin. (9) C.pr.pen., care se regăsesc și în cuprinsul art. 111 alin. (1) din O.U.G. nr. 99/2006 ca *„informații referitoare la conturile clienților - solduri, rulaje, operațiuni derulate”*).

În consecință, obținerea în cursul urmăririi penale a unor imagini video înregistrate și deținute de o instituție de credit, în legătură cu identitatea persoanei unui client al acesteia, se va realiza în temeiul unui *mandat pentru obținerea datelor privind tranzacțiile financiare*, emis, în temeiul dispozițiilor art. 146¹ alin. (1)-(3) C.pr.pen., de către *judecătorul de drepturi și libertăți* de la instanța căreia i-ar reveni competența să judece cauza în primă instanță sau de la instanța corespunzătoare în grad acesteia în a cărei circumscripție se află sediul parchetului din care face parte procurorul care a întocmit propunerea, *doar în ipoteza în care aceste imagini video se află în conexiune cu tranzacțiile financiare sau alte operațiuni ce au fost sau urmează a fi efectuate prin intermediul unui cont bancar, constituind o „extensie” a acestora din urmă și, prin urmare, făcând un „corp comun” cu ele* (de exemplu, imaginile video ce surprind efectuarea unor plăți, transferuri sau retrageri de sume în numerar, de la bancomatul aparținând unei instituții de credit sau la unul dintre ghișeele din incinta acesteia, precum și depunerea sau semnarea unor înregistrări justificative ale acestor operațiuni).

Cu titlu de excepție, în ipoteza în care *există urgență, iar obținerea mandatului în condițiile art. 146¹ alin. (1) sau (2) C.pr.pen. ar conduce la o întârziere substanțială a cercetărilor, la pierderea, alterarea sau distrugerea probelor ori ar pune în pericol siguranța victimei sau a altor persoane*, obținerea, în cursul urmăririi penale, a unor imagini video înregistrate și deținute de o instituție de credit, ce vizează identitatea persoanei unui client al acesteia, care *se află în legătură cu tranzacțiile financiare sau alte operațiuni ce au fost sau urmează a fi efectuate prin intermediul unui cont bancar*, se poate realiza în baza unei ordonanțe emise de către procuror, în temeiul dispozițiilor art. 146¹ alin. (1), (2) și (5) C.pr.pen., urmând ca în temeiul art. 141 C.pr.pen. – care se aplică în mod corespunzător – procurorul să sesizeze judecătorul de drepturi și libertăți, în termen de 24 de ore de la expirarea măsurii autorizate provizoriu²⁶, cu propunere de confirmare a acesteia.

²⁶ Chiar dacă dispozițiile art. 146¹ lin. (2) C.pr.pen. prevăd necesitatea dispunerii pe un termen de 30 de zile a obținerii datelor privind tranzacțiile financiare ce *urmează a fi efectuate*, iar nu și a celor *deja efectuate*, în jurisprudență acest termen este menționat și în cazul celor din urmă, ca urmare a trimiterii pe care art. 146¹ alin. (3) C.pr.pen. o face la dispozițiile art. 140 alin. (2)-(9) C.pr.pen. [deci și la cele ale art. 140 alin. (5) lit. e) C.pr.pen., care impune obligația judecătorului de drepturi și libertăți de a menționa în cuprinsul încheierii *„perioada și scopul pentru care s-a autorizat măsura”*], aceste termen reprezentând, în fapt, intervalul de timp în care procurorul trebuie să *pună în aplicare* mandatul pentru obținerea datelor privind tranzacțiile financiare, prin

În schimb, obținerea în cursul urmăririi penale a unor imagini video înregistrate și deținute de o instituție de credit, ce vizează identitatea persoanei unui client al acesteia, în ipoteza *în care aceste imagini video vizează prezența sa la sediul instituției de credit, în cadrul procedurii de deschidere sau închidere a unui cont bancar*, se va realiza în baza unei ordonanțe a procurorului, întemeiată pe dispozițiile art. 153 alin. (1) și (2) C.pr.pen.

Întrucât instituția de credit este entitatea care este *obligată primordial* să asigure protecția efectivă a secretului bancar²⁷, aceasta *va refuza* predarea către organul de urmărire penală a imaginilor video deținute, aflate în legătură cu operațiunile sau tranzacțiile ce formează obiectul său de activitate, în măsura în care solicitarea acestora nu respectă prevederile art. 114 din O.U.G. nr. 99/2006 și pe cele procesuale penale la care acestea fac trimitere *[de exemplu, în cazul în care procurorul solicită, în baza art. 170 alin. (1) și (2) lit. a) C.pr.pen. sau art. 153 alin. (1) și (2) C.pr.pen., anumite imagini video în legătură cu retragerile de numerar efectuate de către o persoană la un bancomat al instituției de credit, aceasta din urmă va putea refuza predarea lor, în lipsa unui mandat pentru obținerea datelor privind tranzacțiile financiare, emis, în temeiul dispozițiilor art. 146¹ alin. (1)-(3) C.pr.pen., de către judecătorul de drepturi și libertăți sau, cu titlu de excepție, a unei ordonanțe emise de către procuror, în temeiul dispozițiilor art. 146¹ alin. (1), (2) și (5) C.pr.pen.]*.

6. SANȚIUNEA NERESPECTĂRII DISPOZIȚIILOR LEGALE CARE REGLEMENTEAZĂ PROTECȚIA „SECRETULUI BANCAR” ÎN PROCESUL PENAL

Nerespectarea de către organul de urmărire penală a dispozițiilor art. 114 din O.U.G. nr. 99/2006 care ocrotesc „secretul bancar” în procesul penal, precum și a celor procesuale penale la care cele dintâi fac trimitere, poate atrage *necompetența funcțională (ratione officii) a procurorului sau judecătorului de drepturi și libertăți în cursul urmăririi penale*²⁸, sancționată

trimiterea sa instituției de credit. În mod similar, ordonanța prin care procurorul *autorizează provizoriu*, în temeiul art. 146¹ alin. (5) C.pr.pen., obținerea de la o instituție de credit a datelor privind tranzacțiile financiare *efectuate* ale unei persoane se dispune pentru o perioadă de 48 de ore, potrivit art. 141 alin. (1) C.pr.pen. care e aplicabil în acest caz, urmând ca, în temeiul art. 141 alin. (3) C.pr.pen., în termen de *cel mult 24 de ore de la expirarea măsurii*, procurorul să sesizeze judecătorul de drepturi și libertăți de la instanța căreia i-ar reveni competența să judece cauza în primă instanță sau de la instanța corespunzătoare în grad acesteia în a cărei circumscripție se află sediul parchetului din care face parte procurorul care a emis ordonanța, în vederea *confirmării* măsurii.

²⁷ A se vedea, pentru detalii, L. Smarandache, Secretul profesional în domeniul bancar și implicațiile sale, în „Revista de Drept Bancar și Financiar”, nr. 3-4/2008, p. 28. În procesul penal, „secretul bancar” este protejat, în mod subsidiar, și de către organul judiciar, fie prin obținerea faptelor, datelor sau informațiilor ce formează obiectul acestuia cu respectarea dispozițiilor art. 114 din O.U.G. nr. 99/2006, fie prin excluderea de către procuror sau judecătorul de cameră preliminară a acestor probe obținute cu încălcarea acestora.

²⁸ Menționăm că, deși legiuitorul nostru nu a inclus și *necompetența funcțională a organului de urmărire penală* în cazul de nulitate absolută prevăzut la art. 281 alin. (1) lit. b¹ C.pr.pen., în doctrină, precum și în jurisprudența Curții Constituționale și cea a instanțelor de judecată, s-a statuat în mod constant că încălcarea normelor competenței funcționale a organelor judiciare atrage sancțiunea nulității absolute a actelor efectuate de organul incompetent, ca urmare a legăturii indisolubile existente între competența materială și după calitatea persoanei și competența sa funcțională, aceasta din urmă stabilind tocmai sfera atribuțiilor organului judiciar care să-i permită exercitarea competenței materice sau după calitatea persoanei; astfel, în doctrină s-a arătat că „*deși Codul de procedură penală nu consacră expres noțiunea de competență funcțională sau de „atribuțiune” (ratione officii), doctrina și legislația o disting atât în cadrul competenței după materie, cât și în cadrul competenței după calitatea persoanei vizând distribuirea celor două competențe pe grade de jurisdicție. Fiind o modalitate de organizare atât a competenței după materie, cât și după calitatea persoanei, competența funcțională se include,*

cu *nulitatea absolută* a actului procesual care a stat la baza solicitării și obținerii imaginilor video deținute de o anumită instituție de credit²⁹, sancțiune procesuală ce va putea fi invocată în condițiile art. 281 alin. (4) C.pr.pen.³⁰.

Astfel, sancțiunea *nulității absolute* va interveni în ipoteza în care:

a) înregistrările video deținute de instituția de credit, ce conțin *fapte, date sau informații privind persoana unui client al acesteia și care intră în sfera „secretului bancar”*, potrivit art. 111 alin. (1) și (2) din O.U.G. nr. 99/2006 (*cu excepția celor aflate în legătură cu tranzacțiile financiare sau alte operațiuni efectuate prin intermediul unui cont bancar*), au fost obținute în baza unei ordonanțe a *organului de cercetare penală*, întemeiată pe dispozițiile art. 170 alin. (1) și (2) lit. a) C.pr.pen., cu *nerespectarea competenței funcționale a procurorului*, prevăzută de dispozițiile art. 114 din O.U.G. nr. 99/2006 coroborate cu cele ale art. 153 alin. (1) și (2) C.pr.pen. sau, după caz, art. 146¹ alin. (1), (2) și (5) C.pr.pen.;

b) înregistrările video deținute de instituția de credit, ce conțin *fapte, date sau informații privind persoana unui client al acesteia și care intră în sfera „secretului bancar”*, potrivit art. 111 alin. (1) și (2) din O.U.G. nr. 99/2006, *aflate în legătură cu tranzacțiile financiare sau alte operațiuni efectuate prin intermediul unui cont bancar*, au fost obținute în baza unei ordonanțe a *organului de cercetare penală sau procurorului*, întemeiată pe dispozițiile art. 170 alin. (1) și (2) lit. a) C.pr.pen. sau art. 153 alin. (1) și (2) C.pr.pen., cu

după caz, fie într-un fel de competență, fie în celălalt, urmând regimul juridic corespunzător.” (N. Giurgiu, Cauzele de nulitate în procesul penal, Editura Științifică, București, 1974, p. 185). În același sens, a se vedea: V. Rămureanu, Competența penală a organelor judiciare, Editura Științifică și Enciclopedică, București, 1980, p. 61; A. Vasiliu, Teoria generală a actelor de procedură penală, Editura All Beck, București, 2003, p. 240; Gh. Mateuț, Procedură penală. Partea generală, Editura Universul Juridic, București, 2019, p. 1006. Totodată, prin decizia Curții Constituționale nr. 269/2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură penală (publicată în M. Of. al României, nr. 751 din 16 septembrie 2019) s-a menționat că „În ceea ce privește aplicabilitatea în cauză a dispozițiilor art. 281 din Codul de procedură penală sau ale art. 282 din același act normativ, privind cazurile de nulitate absolută sau relativă în cazul nerespectării funcționale a judecătorului de cameră preliminară, Tribunalul Cluj - Secția penală - Judecătorul de cameră preliminară a reținut că „deși textul art. 281 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură penală nu prevede în mod expres faptul că legiuitorul a avut în vedere, la instituirea acestui caz de nulitate absolută și nerespectarea competenței funcționale a instanțelor judecătorești (inclusiv separația funcțiilor judiciare), trebuie avut în vedere faptul că acest tip de competență este o creație a doctrinei (în cadrul clasificării competențelor organelor judiciare), care este subsumată competenței materiale și personale a instanțelor judecătorești, fiind indeniabil legată de aceasta. Această orientare doctrinară și jurisprudențială exista și sub imperiul Codului de procedură penală anterior. Prin urmare, atât timp cât legea sancționează cu nulitatea absolută nerespectarea competenței materiale și personale a instanțelor judecătorești, în mod implicit, este avută în vedere și nerespectarea competenței funcționale a acestor organe judiciare.” De asemenea, în jurisprudența instanței supreme s-a arătat: „Competența funcțională (ratione officii) este forma de competență prin care se stabilește activitatea pe care o poate îndeplini organul judiciar și este prevăzută prin norme imperative, în toate cazurile sub sancțiunea nulității absolute.” (I.C.C.J., Secția penală, completul de 2 judecători de cameră preliminară, încheierea nr. 254 din 24 martie 2021, disponibilă pe site-ul www.scj.ro, accesat la data de 25.06.2026).

²⁹ Potrivit art. 102 alin. (3) C.pr.pen., „Nulitatea actului prin care s-a dispus sau autorizat administrarea unei probe ori prin care aceasta a fost administrată determină excluderea probei, precum și înlăturarea din dosarul cauzei a mijlocului de probă corespunzător probei excluse”.

³⁰ Potrivit art. 281 alin. (4) C.pr.pen., „Încălcarea dispozițiilor legale prevăzute la alin. (1) lit. b¹), e) și f) poate fi invocată: a) până la încheierea procedurii în camera preliminară, dacă încălcarea a intervenit în cursul urmăririi penale; b) în orice stare a procesului, dacă încălcarea a intervenit în procedura camerei preliminare sau în cursul judecății; c) în orice stare a procesului, indiferent de momentul la care a intervenit încălcarea, când instanța a fost sesizată cu un acord de recunoaștere a vinovăției”.

nerespectarea competenței funcționale a judecătorului de drepturi și libertăți, prevăzută de art. 114 din O.U.G. nr. 99/2006 coroborat cu art. 146¹ alin. (1)-(3) C.pr.pen., sau, în ipoteza de excepție prevăzută de art. 146¹ alin. (1), (2) și (5) C.pr.pen., cu nerespectarea dispozițiilor de confirmare de către judecătorul de drepturi și libertăți a măsurii provizorii autorizată de procuror, potrivit art. 146¹ alin. (5) C.pr.pen. rap. la art. 141 alin. (3) și (4) C.pr.pen.

CONCLUZII

Prin prisma celor menționate mai sus, o aplicare corectă în faza de urmărire penală a dispozițiilor legale ce reglementează „secretul bancar”, în ipoteza solicitării de către organele de urmărire penală de la o instituție de credit a unor înregistrări video deținute de aceasta, impune următoarele *concluzii*:

1. Înregistrările video deținute de instituția de credit, ce conțin *fapte, date sau informații ce nu intră în sfera „secretului bancar”*, potrivit art. 111 alin. (1) din O.U.G. nr. 99/2006, pot fi obținute, în faza de urmărire penală, în baza unei *ordonanțe a organului de cercetare penală sau procurorului*, întemeiată pe dispozițiile art. 170 alin. (1) și (2) lit. a) C.pr.pen.

2. Înregistrările video deținute de instituția de credit, ce conțin *fapte, date sau informații privind persoana unui client al acesteia și care intră în sfera „secretului bancar”*, potrivit art. 111 alin. (1) și (2) din O.U.G. nr. 99/2006, *cu excepția celor aflate în legătură cu deschiderea sau închiderea unui cont bancar sau cu tranzacțiile financiare și alte operațiuni efectuate prin intermediul acestuia*, pot fi obținute, în faza de urmărire penală, doar în baza unei *ordonanțe a procurorului*, întemeiată pe dispozițiile art. 170 alin. (1) și (2) lit. a) C.pr.pen.

3. Înregistrările video deținute de instituția de credit, ce conțin *fapte, date sau informații privind persoana unui client al acesteia și care intră în sfera „secretului bancar”*, potrivit art. 111 alin. (1) și (2) din O.U.G. nr. 99/2006, *aflate în legătură cu deschiderea sau închiderea unui cont bancar*, pot fi obținute, în faza de urmărire penală, doar în baza unei *ordonanțe a procurorului*, întemeiată pe dispozițiile art. 153 alin. (1) și (2) C.pr.pen.

4. Înregistrările video deținute de instituția de credit, ce conțin *fapte, date sau informații privind persoana unui client al acesteia și care intră în sfera „secretului bancar”*, potrivit art. 111 alin. (1) și (2) din O.U.G. nr. 99/2006, *aflate în legătură cu tranzacțiile financiare sau alte operațiuni ce au fost sau vor fi efectuate prin intermediul unui cont bancar*, pot fi obținute, în faza de urmărire penală:

a) fie în baza unui *mandat pentru obținerea datelor privind tranzacțiile financiare*, emis, în temeiul dispozițiilor art. 146¹ alin. (1)-(3) C.pr.pen., de către *judecătorul de drepturi și libertăți* de la instanța căreia i-ar reveni competența să judece cauza în primă instanță sau de la instanța corespunzătoare în grad acesteia în a cărei circumscripție se află sediul parchetului din care face parte procurorul care a întocmit propunerea;

b) fie în baza unei *ordonanțe* emise de către *procuror*, în temeiul dispozițiilor art. 146¹ alin. (1), (2) și (5) C.pr.pen., în ipoteza în care *există urgență, iar obținerea mandatului în condițiile art. 146¹ alin. (1) sau (2) C.pr.pen. ar conduce la o întârziere substanțială a cercetărilor, la pierderea, alterarea sau distrugerea probelor ori ar pune în pericol siguranța victimei sau a altor persoane*.

O folosire incorectă de către organul de urmărire penală a instrumentelor procesuale penale prin care se obțin, în cursul procesului penal, imaginile video înregistrate și deținute de o instituție de credit poate genera atât nelegalitatea administrării în procesul penal a

probelor pe care acestea le conțin, cât și producerea unei ingerințe „contrare dispozițiilor legale” în exercitarea dreptului la viață privată a clientului unei instituții de credit, în componenta „financiară” a acesteia, ca urmare a ignorării protecției juridice oferite de „secretul bancar”.

EXEMPLE PRACTICE PRIVIND OBTINEREA IMAGINILOR VIDEO DE LA INSTITUȚIILE DE CREDIT ÎN FAZA DE URMĂRIRE PENALĂ

I. IMAGINI VIDEO PRIVIND FAPTE, DATE SAU INFORMAȚII CE INTRĂ ÎN SFERA DE PROTECȚIE A „SECRETULUI BANCAR”

Exemplul nr. 1 - *Negocierea obținerii unui produs bancar*

Situația de fapt: O persoană se prezintă la sediul unei instituții de credit și poartă negocieri în vederea încheierii unui contract de credit ipotecar, care ulterior nu s-a mai perfectat.

Soluția: Imaginile video ce surprind prezența acestei persoane în incinta instituției de credit, în acest scop, vor intra în sfera de protecție a „secretului bancar”, iar solicitarea lor va avea loc doar în baza unei *ordonanțe a procurorului*, întemeiată pe dispozițiile art. 170 alin. (1) și (2) lit. a) C.pr.pen.

Exemplul nr. 2 – *Deschiderea sau închiderea unui cont bancar*

Situația de fapt: O persoană se prezintă la sediul unei instituții de credit în vederea deschiderii sau închiderii unui cont bancar.

Soluția: Înregistrările video solicitate de organul de urmărire penală vizează fapte, date și informații referitoare la activitățile prevăzute la art. 18 și art. 20 din O.U.G. nr. 99/2006, ce intră în sfera de protecție a „secretului bancar”, obținerea acestora putându-se realiza în baza unei *ordonanțe a procurorului*, întemeiată pe dispozițiile art. 153 alin. (1) și (2) C.pr.pen.

Exemplul nr. 3 – *Efectuarea unor operațiuni bancare de către titularul contului sau o altă persoană care acționează cu acordul acestuia*

Situația de fapt: Organele de urmărire penală solicită imagini video care surprind retragerea unei sume de bani de la ATM sau casieria instituției de credit ori depunerea unor documente justificative aferente unor tranzacții financiare, fie de către *titularul unui cont bancar*, fie de către *o altă persoană care acționează cu acordul acestuia* (de exemplu, persoana care, deși nu are nicio legătură juridică cu instituția de credit, efectuează retrageri de numerar de la un bancomat al acesteia, cu ajutorul unui card bancar încredințat de titularul contului bancar sau depune la o agenție a instituției de credit anumite înscrisuri în numele clientului acesteia).

Soluție: Înregistrările video constituie o *extensie* a tranzacțiilor financiare efectuate și, prin urmare, intră în sfera de protecție a „secretului bancar”, iar obținerea lor trebuie realizată prin procedura „obținerii datelor privind tranzacțiile financiare ale unei persoane”, prevăzută de art. 146¹ C.proc.pen.

II. IMAGINI VIDEO PRIVIND FAPTE, DATE SAU INFORMAȚII CE NU INTRĂ ÎN SFERA DE PROTECȚIE A „SECRETULUI BANCAR”

Exemplul nr. 1 - Săvârșirea unei infracțiuni ce nu are nicio legătură cu faptele, datele și informațiile referitoare la activitățile prevăzute la art. 18 și art. 20 din O.U.G. nr. 99/2006

Situația de fapt: Imaginile video au surprins săvârșirea în incinta instituției de credit sau în apropierea acesteia a unei infracțiuni de „omor”, „vătămare corporală”, „furt”, „luare de mită”, „tulburarea ordinii și liniștii publice”, „ultraj contra bunelor moravuri” etc., de către una sau mai multe persoane, indiferent dacă acestea sunt sau nu și „clienți” ai săi.

Soluția: Imaginile video deținute de instituția de credit nu vizează fapte, date și informații referitoare la activitățile prevăzute la art. 18 și art. 20 din O.U.G. nr. 99/2006 derulate de aceasta, și, prin urmare, ele nu vor intra în sfera de protecție a „secretului bancar” în procesul penal, iar obținerea lor se va realiza în baza unei *ordonanțe* a *organului de cercetare penală* sau a *procurorului*, întemeiată pe dispozițiile art. 170 alin. (1) și (2) lit. a) C.pr.pen.

Exemplul nr. 2 – Accesarea/Încercarea de accesare frauduloasă a unor servicii bancare

Situația de fapt (ipoteza 1): O persoană *a încercat / a indus în eroare* funcționarii bancari ai instituției de credit, prin folosirea unor înscrisuri oficiale sau sub semnătură privată falsificate, în vederea obținerii unui produs bancar din partea acesteia [fapte ce pot realiza tipicitatea infracțiunilor de „tentativă la înșelăciune”, prevăzută de art. 32 alin. (1) C.pen. raportat la art. 244 alin. (1) și (2) C.pen. sau „înșelăciune”, prevăzută de art. 244 alin. (1) și (2) C.pen., „fals în înscrisuri sub semnătură privată”, prevăzută de art. 322 alin. (1) C.pen. sau „uz de fals”, prevăzută de art. 323 C.pen.].

Situația de fapt (ipoteza 2): O persoană a efectuat operațiuni de retragere de numerar, încărcare sau descărcare a unui instrument de monedă electronică ori de transfer de fonduri, valoare monetară sau monedă virtuală, prin utilizarea a unui instrument de plată fără numerar sau a datelor de identificare care permit utilizarea acestuia, *fără a avea consimțământul titularului său* [fapte ce pot realiza tipicitatea infracțiunilor de „efectuare de operațiuni financiare în mod fraudulos”, prevăzută de art. 250 alin. (1) C.pen. și „acces ilegal la un sistem informatic”, prevăzută de art. 360 alin. (1) și (3) C.pen.

Soluția: Imaginile video deținute de instituția de credit nu vizează fapte, date și informații referitoare la activitățile prevăzute la art. 18 și art. 20 din O.U.G. nr. 99/2006 derulate de aceasta, și, prin urmare, ele nu vor intra în sfera de protecție a „secretului bancar” în procesul

penal, iar obținerea lor se va realiza în baza unei *ordonanțe a organului de cercetare penală* sau a *procurorului*, întemeiată pe dispozițiile art. 170 alin. (1) și (2) lit. a) C.pr.pen.

Exemplul nr. 3 - Legătura dintre faptele, datele și informațiile referitoare la activitățile prevăzute la art. 18 și art. 20 din O.U.G. nr. 99/2006 și „obiectul probațiunii” în procesul penal

Situația de fapt (ipoteza 1): Imaginile video deținute de instituția de credit surprind momentul în care o persoană, în calitate de funcționar public, primește o sumă de bani, cu titlu de „mită”, în incinta unei agenții a acesteia

Soluția: Întrucât imaginile video nu vizează fapte, date și informații referitoare la activitățile prevăzute la art. 18 și art. 20 din O.U.G. nr. 99/2006 derulate de aceasta, ele nu vor intra în sfera de protecție a „secretului bancar” în procesul penal (chiar dacă funcționarul public este, întâmplător, și client al instituției de credit respective) și, prin urmare, obținerea lor se va realiza în baza unei *ordonanțe a organului de cercetare penală* sau a *procurorului*, întemeiată pe dispozițiile art. 170 alin. (1) și (2) lit. a) C.pr.pen.

Situația de fapt (ipoteza 2): Primirea unei sume de bani, cu titlu de „mită”, a avut loc prin încasarea sa în contul bancar al funcționarului public, iar imaginile video surprind retragerea de către funcționarul public a sumei respective de la bancomatul băncii

Soluția: Imaginile video probează fapte, date și informații ce au legătură cu „obiectul probațiunii” în procesul penal, operațiunea retragerii în numerar intrând în sfera activităților prevăzute la art. 18 și art. 20 din O.U.G. nr. 99/2006, derulate de instituția de credit cu un client al său, intrând în sfera de protecție a „secretului bancar” în procesul penal; prin urmare, obținerea lor se va realiza prin procedura „obținerii datelor privind tranzacțiile financiare ale unei persoane”, prevăzută de art. 146¹ C.proc.pen.